

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 6.

Vydána dne 17. února 1933.

Obsah: (33. a 34.) 33. Nařízení o pensijním pojištění zaměstnanců soukromých drah. — 34. Vyhláška, již se uveřejňuje znění smlouvy mezi československým státem a soukromými účastníky v Československé plavební akciové společnosti Oderské, uzavřené dne 19. prosince 1932, kterou se pozměňují články 4. a 8. smlouvy o založení a provozování československého plavebního podniku na Odře, tvořící přílohu zákona ze 7. března 1924, č. 64 Sb. z. a n.

33.

Vládní nařízení ze dne 9. února 1933 o pensijním pojištění zaměstnanců soukromých drah.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 3 zákona ze dne 21. února 1929, č. 26 Sb. z. a n., o pensijním pojištění soukromých zaměstnanců ve vyšších službách:

§ 1.

Zaměstnanci drah státem neprovozovaných a sloužících veřejné dopravě a jejich pomocných ústavů (zaměstnanci soukromých drah) jsou pojištěním povinni a podle ustanovení tohoto nařízení pojištěni:

1. vyhovují-li podmínkám § 1 zák. č. 26/1929 Sb. z. a n. (pensijního zákona) nebo

2. jsou-li ve výkonné službě železniční tři roky nepřetržitě, převážně a nikoliv pouze přechodně (výpomocně) po složení případných kvalifikačních zkoušek zaměstnání jako strojevůdci, topiči, řidiči motorových vozů, vlakvedoucí, průvodčí, výhybkáři a pod. nebo jsou-li na takových služebních místech dříve než po třech letech nepřetržitě služby trvale ustanoveni, jakož i zaměstnanci pomocných ústavů železničních, ustanoveni na stálých místech po uplynutí tří let od jmenování stálými.

§ 2.

(1) Z pojistné povinnosti jsou vyňati zaměstnanci vyhovující podmínkám § 2, č. 1 až 3, 6 a 8, pensijního zákona.

(2) Ministerstvo sociální péče může v dohodě s ministerstvem železnic po slyšení nositele pojištění vyjmouti z pojistné povinnosti zaměstnance nucených svazků územních nebo zájmových, kteří byli k službě železniční přiděleni před vyhlášením tohoto nařízení nebo přechodně i později, jestliže vyhovují podmínkám § 2, č. 4, pensijního zákona.

§ 3.

(1) Je-li podnik soukromé dráhy společným podnikatelem spojen se samostatným podnikem neželezničním, řídí se pojištění osob, zaměstnaných zároveň v obou těchto podnicích, podle toho, ve kterém z těchto podniků jsou zaměstnány převážně. K dočasnému přechodu zaměstnanců ze zaměstnání (z převážného zaměstnání) v jednom z těchto podniků do zaměstnání v druhém podniku se nehledí.

(2) Převzetí soukromé dráhy do státní správy na účet koncesionářův nemá vlivu na pojištění podle tohoto nařízení, pokud na zaměstnance převzaté dráhy nebudou rozšířeny předpisy o pensijním pojištění (zaopatření) zaměstnanců státních drah.

§ 4.

(1) O obsahu pojištění platí s odchylkami, stanovenými tímto nařízením, ustanovení §§ 4 až 72 pensijního zákona.

(2) Všichni nositelé pojištění hradí ve smyslu § 48, odst. 2., pensijního zákona pojistné podle výše důchodu, jehož by důchodové požívali u Všeobecného pensijního ústavu.

(3) Dokud nenabude účinnosti zákon o nemocenském pojištění soukromých zaměst-

nanců ve vyšších službách, mohou nositelé pojištění zavést nemocenskou ošetřovaci důchodců a pomoc při porodu podle § 48, odst. 1., pensijního zákona u některého z dosavadních nositelů pojištění pro případ nemoci. Usnesení nositele pensijního pojištění vyžaduje schválení ministerstva sociální péče v dohodě s ministerstvem železnic.

(4) Při provádění léčebné péče (§§ 49 až 55 pensijního zákona) jest nositeli nemocenského pojištění klásti na roveň vyňatého zaměstnavatele, který je povinen poskytovat pojištěnci v případě nemoci dávky rovnocenné podle § 5, písm. a), zákona ze dne 9. října 1924, č. 221 Sb. z. a n., o pojištění zaměstnanců pro případ nemoci, invalidity a stáří, ve znění zákona ze dne 8. listopadu 1928, č. 184 Sb. z. a n.

§ 5.

(1) Pojištění podle tohoto nařízení provádí Pensijní ústav soukromých drah v Brně, zřízený podle § 4 vládního nařízení ze dne 29. prosince 1921, č. 506 Sb. z. a n., kterým se upravuje pensijní pojištění železničních zaměstnanců a pensijní zařízení soukromých drah, zřízená podle § 8 uvedeného nařízení.

(2) Kde se v ustanoveních pensijního zákona, tímto nařízením převzatých, mluví o Všeobecném pensijním ústavě nebo jeho úřadovnách, vztahují se tato ustanovení, pokud není jinak stanoveno, na Pensijní ústav soukromých drah; kde se v nich mluví o náhradních ústavěch, vztahují se tato ustanovení s touž výhradou na pensijní zařízení soukromých drah.

§ 6.

(1) Pensijní ústav soukromých drah v Brně jest právnickou osobou, může svým jménem nabývat práv a zavazovat se, může před soudem žalovat i býti žalován. Jeho řádným soudem jest věcně příslušný soud v Brně.

(2) Členy Pensijního ústavu soukromých drah jsou jednak zaměstnanci u něho povinně pojištění, jednak jejich zaměstnavatelé.

(3) Orgány Pensijního ústavu soukromých drah jsou:

- a) výbor,
- b) představenstvo,
- c) revisní komise,
- d) ředitel.

(4) Jinak platí o Pensijním ústavě soukro-

mých drah s odchylkami, stanovenými tímto nařízením, obdobně ustanovení §§ 75, 77 až 83, 92 a 104 pensijního zákona.

(5) Pensijní ústav soukromých drah je povinen provést v tříletých lhůtách ode dne účinnosti tohoto nařízení technické přezkoumání fondů (pojistně matematické bilance) podle početních podkladů Všeobecného pensijního ústavu a předložiti jeho výsledky se všemi pomůckami potřebnými k přezkoumání ministerstvu sociální péče nejdéle do konce roku následujícího. Pro tu část nároků, které by byl získal pojištěnec, kdyby byl po celou příspěvkovou dobu započitatelnou podle § 12 pensijního zákona s případným zakoupením býval pojištěn u Všeobecného pensijního ústavu, může Pensijní ústav soukromých drah zařaditi do pasiv bilance úhradové podíly Všeobecného pensijního ústavu. Za pojistné, postačující k úhradě těchto nároků, považuje se při tom pojistné podle § 63 pensijního zákona po srážce nejvýše 10%.

(6) Zároveň s pojistně-matematickým zkoušením jest Pensijní ústav soukromých drah povinen provést a ministerstvu sociální péče předložiti do konce roku následujícího statistické šetření o průběhu souborných zjevů, rozhodných pro vývoj pojištění (úmrtnost, invalidnost, ženatost, vystupování, přistupování, změny platových poměrů atd.) a srovnání s průběhem početně očekávaným.

(7) Stanovy Pensijního ústavu soukromých drah upraví soustavu dávek a pojistného a základnu pro jejich vyměřování (pensijní základnu) odchýlně od ustanovení pensijního zákona, při tom však musí býti vyhověno těmto podmínkám:

1. Dávky ústavu musí býti týchž druhů (§§ 17 a násl. pensijního zákona) a v každém případě nejméně tak vysoké jako dávky, které by příslušely, kdyby pojištění bylo bývalo provedeno u Všeobecného pensijního ústavu.

2. Nároky na dávky nesmějí býti vázány přísnějšími podmínkami, než jsou podmínky stanovené pensijním zákonem.

3. Poměr části pojistného (běžných příspěvků, tax a anuit), kterou nesou členové pojištěním povinní ze svého, k části připadající na zaměstnavatele nesmí býti nepříznivější, než odpovídá předpisům § 64 pensijního zákona, a pojistné na zaměstnance připadající nesmí býti vyšší nežli pojistné odpovídající jeho nárokům podle početních podkladů Všeobecného pensijního ústavu.

(8) Pokud toho při takovéto úpravě bude třeba, upraví stanovy též odchylky od souvisejících ustanovení pensijního zákona, zejména § 60, odst. 3.

(9) Stanovy Pensijního ústavu soukromých drah mohou ponechat úpravu věcí, uvedených v § 75, § 78, odst. 5. a 6., a § 83 pensijního zákona, jednacímú řádu ústavu, o němž pak bude platiti totéž, co o stanovách.

§ 7.

(1) O pensijních zařízeních soukromých drah platí s odchylkami, stanovenými tímto nařízením, obdobně ustanovení §§ 103, 104, 105, § 106, č. 1, 2, 4 až 7, §§ 107, 108, § 109, odst. 1., 3. a 4., a § 111 pensijního zákona. Při tom nároky na dávky nesmějí býti vázány přísnějšími podmínkami, než jsou podle stanov Pensijního ústavu soukromých drah. Početními podklady podle § 106, č. 4, § 108, odst. 1., § 111, odst. 1., pensijního zákona rozumějí se početní podklady Všeobecného pensijního ústavu.

(2) Stanovy pensijního zařízení a jejich změny schvaluje ministerstvo sociální péče v dohodě s ministerstvem železnic.

(3) Stanovami pensijního zařízení mohou býti připuštěny úlevy ve styku zaměstnavatele s pensijním zařízením, zejména pokud jde o ustanovení §§ 5 až 9 pensijního zákona, a stanoveny odchylky od ustanovení pensijního zákona podle § 6, odst. 7. a 8., tohoto nařízení.

(4) Chtějí-li zůstatí nadále nositeli pojištění podle tohoto nařízení, musí pensijní zařízení soukromých drah do šesti měsíců po vyhlášení stanov Pensijního ústavu soukromých drah, po případě do šesti měsíců po vyhlášení jejich změny, která podle obdoby § 106, č. 1 a 7, pensijního zákona a podle ustanovení odst. 1., věty 2, tohoto paragrafu vyžaduje i změny stanov pensijního zařízení, předložiti na základě pravoplatného usnesení svých orgánů a se souhlasem zaměstnavatele ministerstvu sociální péče žádost o zachování náhradní vlastnosti a o schválení stanov, po případě změny stanov.

(5) Ministerstvo sociální péče odvolá v dohodě s ministerstvem železnic uznání pensijního zařízení též:

1. usnese-li se pensijní zařízení se svolením zaměstnavatele, že nebude nadále vykonávati pojištění podle tohoto nařízení;

2. klesne-li počet členů pensijního zařízení tak nebo je-li jeho správa přes opětovné zá-

kroky státního dozoru vedena takovým způsobem, že výkon pojištění jest ohrožen.

(6) Přejde-li dráha, mající vlastní pensijní zařízení do vlastnictví státu, provede se likvidace pensijního zařízení podle zásad, které určí ministerstvo sociální péče v dohodě s ministerstvem železnic po slyšení příslušných odborových organizací, přihlížejíc při tom k předpisům stanov.

§ 8.

(1) Při přestupu pojištěnců (zaměstnanců):

1. ze zaměstnání podléhajícího pojistné povinnosti podle pensijního zákona nebo ze služby vyňaté z pojistné povinnosti podle § 2, č. 4 a 5, téhož zákona,

2. ze zaměstnání podléhajícího povinnosti pojistné podle zák. č. 221/1924 Sb. z. a n. ve znění zák. č. 184/1928 Sb. z. a n., nebo ze služby vyňaté z pojistné povinnosti podle § 6, písm. a), téhož zákona,

3. ze zaměstnání podléhajícího pojištění podle zákona ze dne 11. července 1922, č. 242 Sb. z. a n., o pojištění u báňských bratrských pokladen,

4. ze zaměstnání podléhajícího pojištění podle zákona ze dne 10. června 1925, č. 148 Sb. z. a n., o pojištění osob samostatně hospodařících pro případ invalidity a stáří,

5. z poměru délce sloužících podle § 19 branného zákona republiky Československé ze dne 19. března 1920, č. 193 Sb. z. a n., ve znění zákona ze dne 8. dubna 1927, č. 53 Sb. z. a n., a podle části 2. zákona ze dne 31. května 1932, č. 83 Sb. z. a n., o úpravě náležitostí vojenských osob z počtu mužstva v činné službě a některých jiných osob jim co do náležitostí na rovně postavených, jakož i o zaopatření délce sloužících,

do zaměstnání podléhajícího pojistné povinnosti podle tohoto nařízení nebo do služby vyňaté z pojistné povinnosti podle § 2, odst. 2., platí příslušná ustanovení §§ 113 až 115 pensijního zákona.

(2) Při přestupu pojištěnců (zaměstnanců) mezi nositeli pojištění podle tohoto nařízení, mezi nimiž a službou vyňatou z pojistné povinnosti podle § 2, odst. 2., a mezi službami takto z pojistné povinnosti vyňatými, platí příslušná ustanovení §§ 113 a 114 pensijního zákona obdobně s těmito změnami:

a) Při přestupu od některého z těchto nositelů pojištění je převodní částkou premiová reserva za získané nároky přestupujícího pojištěnce, po případné srážce splátek, které dlu-

hoval pojištěnec ústavu v době výstupu. Prémiová reserva se skládá z úhradového podílu Všeobecného pensijního ústavu za nároky, které by byl býval pojištěnec získal, kdyby byl býval pojištěn u Všeobecného pensijního ústavu po celou dobu příspěvkovou, započítatelnou podle §§ 12 a 14 pensijního zákona, a z doplňku za zbývající nároky; vždy jest vydati aspoň takovou převodní částku, jako by šlo o převod od Všeobecného pensijního ústavu k jinému nositeli pojištění;

b) při přestupu ze služby vyňaté z pojistné povinnosti podle § 2, odst. 2., tohoto nařízení je vydati převodní částku tak, jakoby šlo o převod od Všeobecného pensijního ústavu k jinému nositeli pojištění;

c) bylo-li v době výstupu v platnosti připojištění, jest též převésti prémiovou rezervu připojištění. Rovněž jest převésti nepoužitý dosud rozdíl převodní částky podle § 113, odst. 8. a 9., pensijního zákona.

Při tom rozumí se pojištěním podle § 113, odst. 7., věta 3, pensijního zákona pojištění u Všeobecného pensijního ústavu.

(3) Při přestupu pojištěnců (zaměstnanců) ze zaměstnání podléhajícího pojistné povinnosti podle tohoto nařízení nebo ze služby vyňaté z pojistné povinnosti podle § 2, odst. 2., tohoto nařízení do některého ze zaměstnání nebo služeb, uvedených v odst. 1., platí obdobně ustanovení §§ 113 až 115 pensijního zákona se změnami uvedenými v předchozím odstavci.

(4) O převezech podle odst. 1. až 3. platí ustanovení §§ 116 a 117 pensijního zákona.

§ 9.

(1) Nositel pojištění je povinen přijímat k pojištění za podmínek určených stanovami i zaměstnance soukromých drah, kteří nepodléhají pojistné povinnosti podle tohoto nařízení, a to i na dávky menší než povinné, alespoň však na dávky celkovou hodnotou rovnocenné dávkám invalidního a starobního pojištění podle zák. č. 221/1924 Sb. z. a n. ve znění zák. č. 184/1928 Sb. z. a n. O rovnocennosti se podle § 6, písm. a), tohoto zákona rozhodne zároveň s vydáním stanov, po případě zároveň se schválením jejich změny.

(2) Nositel pojištění může prováděti připojištění podle obdoby §§ 122 a 123 pensijního zákona; je povinen tak činiti podle obdoby § 123, odst. 1., písm. c), téhož zákona.

§ 10.

(1) O zaopatřovacích zařízeních, o řízení pojišťovacím, o hospodaření jménem nositelů pojištění, o státním dozoru, o úlevách finančních, o činech trestných, o spolupůsobení úřadů a pojišťoven, o státním příspěvku a jako ustanovení přechodná platí s odchylkami, stanovenými tímto nařízením, ustanovení §§ 118, 125 až 165, 168 až 176, § 177, odst. 5., §§ 181 až 185, 190 až 195 pensijního zákona. Oprávnění podle § 168, odst. 6., pensijního zákona náleží také ministru železnic. § 189 pensijního zákona platí s tou úchytkou, že za předpis nového pojistného ve smyslu tohoto paragrafu jest považovati též předpisy běžných příspěvků, vydané nositeli pojištění před schválením jejich stanov.

(2) Působnost, náležející v pojištění podle pensijního zákona vládě — mimo působnost uvedenou v § 162, odst. 2., pensijního zákona — nebo presidentu republiky, náleží pro obor pojištění podle tohoto nařízení ministru sociální péče. Jmenování členů výboru a představenstva Pensijního ústavu soukromých drah z odborníků-zaměstnavatelů a pro dobu přechodnou též jmenování ostatních členů výboru a představenstva tohoto ústavu ze zaměstnavatelů, jakož i přisídících pojišťovacích a vrchního pojišťovacích soudu a jejich náhradníků ze zaměstnavatelů, provede ministr sociální péče na návrh ministra železnic; jmenování členů těchto orgánů ze zaměstnanců provede ministr sociální péče. Ostatní svoji působnost vykonává ministr sociální péče v dohodě s ministrem železnic, ve sporném a opravném řízení pak po slyšení ministra železnic.

(3) Pro rozhodování o žalobách a ve sporech podle § 134, odst. 1., pensijního zákona je v první stolici příslušný pro celou státní oblast pojišťovací soud v Brně, zřízený podle zák. č. 221/1924 Sb. z. a n., s obměnou vyplývající z následujícího odstavce.

(4) Do pojišťovacího soudu v Brně a do vrchního pojišťovacího soudu jsou pro spory z pojištění podle tohoto nařízení voleni přisídící ze zaměstnanců pojištěných podle § 1 a z jejich zaměstnavatelů. Do pojišťovacího soudu se volí 12, do vrchního pojišťovacího soudu 8 přisídících s náhradníky, a to po jedné čtvrtině z pojištěnců Pensijního ústavu soukromých drah, z jejich zaměstnavatelů, z pojištěnců pensijních zařízení a z jejich zaměstnavatelů.

(5) Volební řád pro tyto volby a pro volby do výboru Pensijního ústavu soukromých drah

vydá podle zásad §§ 93 až 102 pensijního zákona, přizpůsobených povaze pojištění podle tohoto nařízení, ministerstvo sociální péče v dohodě s ministerstvy železnic a vnitra.

(6) Povinným pojištěncům náleží státní příspěvek (§ 176 pensijního zákona) — s omezením podle § 176, odst. 2., pensijního zákona — podle třídy služného, do které by byl pojištěnec býval zařazen, kdyby byl býval pojištěn u Všeobecného pensijního ústavu.

(7) Stanovy nositele pojištění zvýší čekatelství a důchody podle obdoby § 177 pensijního zákona přihlížejíc k ustanovení § 8 zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 299 Sb. z. a n., o drahotných přídavecích k důchodům podle zákona o pensijním pojištění.

(8) Příspěvkové době podle § 12 pensijního zákona se staví na roveň příspěvková doba, kterou získali pojištěnci anebo invalidní (starobní) důchodci do 31. prosince 1919 svým pojištěním u Pensijního ústavu Svazu místních a malých drah ve Vídni. Majetek, jenž připadne podle úmluvy o Pensijním ústavu Svazu místních a malých drah ve Vídni, uveřejněné pod č. 145/1929 Sb. z. a n., na československý podíl, přechází do vlastnictví Pensijního ústavu soukromých drah v Brně, který s účinností od 1. ledna 1920 přejímá pojistné břímě vyplývající z tohoto započtení. Ustanovení stanov Pensijního ústavu soukromých drah o povinnosti členských podniků doplniti tento podíl na plnou úhradu tohoto pojistného břemene zůstávají v platnosti.

(9) Stanovy Pensijního ústavu soukromých drah a jejich změny budou vyhlášovány v Úředních listech republiky Československé a ve Věstníku pro železnice a plavbu, v němž je také uveřejniti všechny jiné vyhlášky podle tohoto nařízení nutné.

§ 11.

Vládní nařízení č. 506/1921 Sb. z. a n. je zrušeno.

§ 12.

Povinně pojištění podle tohoto nařízení jsou i zaměstnanci, kteří nesplňují sice podmínky uvedených v § 1, avšak v den, kdy toto nařízení nabude účinnosti, byli povinně pojištěni podle stanov nositelů pojištění. Ustanovení § 10, odst. 6., platí obdobně. Zaměstnanci, kteří byli v uvedený den podle stanov nositelů pojištění dobrovolně pojištěni, setrvávají v dobrovolném pojištění podle § 9, pokud nepodléhají pojistné povinnosti podle § 1, na dávky povinných pojištěnců.

§ 13.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1929. Lhůty uvedené v § 13, odst. 2., § 58, odst. 3., § 60, odst. 2., § 67, odst. 1., a § 176, odst. 5., pensijního zákona počínají nejdříve dnem vyhlášení tohoto nařízení. Provedením jeho se pověřuje ministr sociální péče v dohodě s ministrem železnic a ostatními zúčastněnými ministry.

Malypetr v. r.

Černý v. r.	Dostálek v. r.
Dr. Trapl v. r.	Dr. Hodža v. r.
Dr. Dérer v. r.	Bradáč v. r.
Dr. Meissner v. r.	Dr. Czech v. r.
Dr. Matoušek v. r.	Dr. Spina v. r.
Bechyně v. r.	Dr. Franke v. r.

Dr. Šrámek v. r.

34.

Vyhláška ministra průmyslu, obchodu a živnosti ze dne 24. ledna 1933,

jíž se uveřejňuje znění smlouvy mezi československým státem a soukromými účastníky v Československé plavební akciové společnosti Oderské, uzavřené dne 19. prosince 1932, kterou se pozměňují články 4. a 8. smlouvy o založení a provozování československého plavebního podniku na Odře, tvořící přílohu zákona ze 7. března 1924, č. 64 Sb. z. a n.

SMLOUVA

mezi československým státem zastoupeným ministrem obchodu s jedné a Vítkovickým horním a hutním těžírstvím ve Vítkovicích a Báňskou a hutní společností v Praze se strany druhé o změně článků 4. a 8. smlouvy o založení a provozování československého plavebního podniku na Odře.

Na základě zmocnění daného zákonem ze dne 13. července 1928, č. 136 Sb. z. a n., sjednává vláda s Vítkovickým horním a hutním těžírstvím ve Vítkovicích a Báňskou a hutní společností v Praze tyto změny smlouvy o založení a provozování československého pla-